

ת"פ 37106/12/15 - מדינת ישראל נגד אהרון שוורץ, סמי ג'רירי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37106-12-15 מדינת ישראל נ' שוורץ ואח'

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ בעניין: מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד רועי קראדי המאשימה נגד

1. אהרון שוורץ

2. סמי ג'רירי (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד דניאל סולן, עו"ד שי טובים הנאשמים ועו"ד גיורא זילברשטיין

גזר דין בעניינו של נאשם 2

רקע

1. נאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בשלישית בחמש עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**") ובעבירה אחת של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 1499(1) לחוק העונשין, התשל"ב-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. יוער כי עניינו של נאשם 1 בת"פ 37106-12-15 מתקיים לפני כבוד השופט הבכיר מרדכי כדורי והדין קבוע למתן מענה לכתב האישום ליום 26.9.16.

3. על פי עובדות האישום הראשון נאשם 2 הורשע בכך שביום 17.2.15 בין השעות 16:00-18:00 או בסמוך לכך, בעיר לוד (להלן: "**המקום**") מכר נאשם 2 בתיווכו של נאשם 1 לשוטר נסים קטנוב (להלן: "**השוטר**"), סם מסוג קוקאין שהוא סם מסוכן לפי פקודת הסמים המסוכנים, במשקל של 1.2496 גרם נטו (להלן: "**הסם**") וזאת מבלי שהדבר הותר לו בפקודה או בתקנות לפיה וללא רישיון מאת המנהל.

באותן הנסיבות, לאחר תיאום טלפוני אסף נאשם 1 את השוטר במונית מסוג מרצדס ל.ז. 18-976-25 (להלן: "**המונית**"), משכונת נווה יעקב בירושלים ומשם נסעו באמצעות המונית אל המקום, כאשר השוטר משלם לנאשם 1-300₪ עבור הנסיעה לעיר לוד ו-100₪ נוספים עבור התיווך. בהגיעם אל העיר לוד, התקשר נאשם 1 אל נאשם 2 ומסר לו כי תוך חמש דקות הם מגיעים אליו. כמו כן, נאשם 1 ביקש את הכסף לרכישת הסם מהשוטר וזה מסר לו סך של 1,200₪ (להלן: "**הכסף**"). בהמשך, בהתקרבתם אל המקום התקשר נאשם 1 אל נאשם 2 וביקש ממנו לצאת אליהם. בהגיעם אל המקום המתין להם נאשם 2 מחוץ לבית, ניגש אל המונית ומסר את הסם לנאשם 1 וזה מסר לנאשם 2 את הכסף שקיבל מהשוטר והעביר את הסם לשוטר.

4. על פי עובדות האישום השני נאשם 2 הורשע בכך שביום 26.2.15 בין השעות 14:14-16:00 או בסמוך לכך, בעיר לוד (להלן: "**המקום**"), קשר נאשם 2, בתיווכו של נאשם 1 לשוטר, קשר למכירת סם מסוג קוקאין, שהוא סם מסוכן לפי פקודת הסמים המסוכנים, במשקל של 2.2594 גרם נטו (להלן: "**הסם**"), עמוד 1

וזאת מבלי שהדבר הותר לו בפקודה או בתקנות לפיה וללא רישיון מאת המנהל.

באותן הנסיבות, לאחר תיאום טלפוני אסף השוטר במכוניתו את נאשם 1 מרחוב אגריפס בירושלים ומשם נסעו אל המקום. בהגיעם אל העיר לוד, התקשר נאשם 1 אל נאשם 2 ומסר לו כי תוך שש דקות הם מגיעים אליו. כמו כן, נאשם 1 ביקש את הכסף לרכישת הסם מהשוטר וזה מסר לו סך של ₪2,000 (להלן: "**הכסף**"). בהמשך, בהתקרבתם אל המקום התקשר נאשם 1 אל נאשם 2 וביקש ממנו לצאת אליהם. בהגיעם אל המקום המתין להם נאשם 2 מחוץ לבית, ניגש אל המונית ומסר את הסם לנאשם 1 וזה מסר לנאשם 2 את הכסף שקיבל מהשוטר והעביר את הסם לשוטר. לאחר מכן, מסר השוטר לנאשם 1 סך של ₪150 בתמורה על התיווך.

5. על פי עובדות האישום השלישי נאשם 2 הורשע בכך שביום 12.3.15 בין השעות 16:00 ל- 18:15 או בסמוך לכך, בעיר לוד (להלן: "**המקום**") מכר נאשם 2 בתיווכו של נאשם 1 לשוטר, סם מסוג קוקאין שהוא סם מסוכן לפי פקודת הסמים המסוכנים, במשקל של 1.2101 גרם נטו (להלן: "**הסם**") וזאת מבלי שהדבר הותר לו בפקודה או בתקנות לפיה וללא רישיון מאת המנהל.

באותן הנסיבות, לאחר תיאום טלפוני אסף נאשם 1 את השוטר במונית לז. 93-158-26 (להלן: "**המונית**") משכונת נווה יעקב בירושלים ומשם נסעו אל המקום. בהגיעם אל העיר לוד, התקשר נאשם 1 אל נאשם 2 ומסר לו כי תוך שבע דקות הם מגיעים אליו. כמו כן, נאשם 1 ביקש את הכסף לרכישת הסם מהשוטר וזה מסר לו סך של ₪1,600 (להלן: "**הכסף**"). בהמשך, בהתקרבתם אל המקום התקשר נאשם 1 אל נאשם 2 וביקש ממנו לצאת אליהם. בהגיעם אל המקום המתין להם נאשם 2, ניגש אל המונית ומסר את הסם לנאשם 1 וזה מסר לנאשם 2 סך של ₪1,200 מהכסף שקיבל מהשוטר והעביר את הסם לשוטר.

6. על פי עובדות האישום הרביעי נאשם 2 הורשע בכך שביום 29.3.15 בין השעות 14:14 ל- 16:00 או בסמוך לכך, בעיר לוד (להלן: "**המקום**") מכר נאשם 2 בתיווכו של נאשם 1 לשוטר, סם מסוג קוקאין שהוא סם מסוכן לפי פקודת הסמים המסוכנים, במשקל של 2.1355 גרם נטו (להלן: "**הסם**") וזאת מבלי שהדבר הותר לו בפקודה או בתקנות לפיה וללא רישיון מאת המנהל.

באותן הנסיבות, לאחר תיאום טלפוני אסף השוטר במכוניתו את נאשם 1 משכונת גילה בירושלים ומשם נסעו אל המקום. בהגיעם אל העיר לוד, מסר השוטר לנאשם 1 סך של ₪2,300 (להלן: "**הכסף**"). בהמשך, בהגיעם אל המקום יצא נאשם 2 מבית סמוך וניגש אל הרכב, מסר לנאשם 1 את הסם וקיבל מידו את הכסף. בהמשך, מסר נאשם 1 את הסם לידי השוטר.

7. על פי עובדות האישום החמישי נאשם 2 הורשע בכך שביום 6.4.15 בשעה 17:22 או בסמוך לכך, ברחוב אחווה בלוד (להלן: "**המקום**") מכר נאשם 2 בתיווכו של נאשם 1 לשוטר, סם מסוג קוקאין שהוא סם מסוכן לפי פקודת הסמים המסוכנים, במשקל של 2.0573 גרם נטו (להלן: "**הסם**") וזאת מבלי שהדבר הותר לו בפקודה או בתקנות לפיה וללא רישיון מאת המנהל.

באותן הנסיבות, השוטר יצר קשר עם נאשם 2 וקבעו השניים מפגש, אשר קדם לו תיאום טלפוני וסיוע של נאשם 1 שבמהלכו מסר נאשם 1 לשוטר את מספר הטלפון של נאשם 2. נאשם 2 הגיע למקום ברכב מסוג סקודה לז. 61-313-73 בו נהג אחר נוסף, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**") וחנה במקביל לרכבו של השוטר. האחר העביר דרך החלון לשוטר את הסם וקיבל מידיו סך של ₪2,000 תמורת הסם.

בהמשך, ביום 12.4.15 בשעה 16:42 או בסמוך לכך ברחוב שלמה בן יוסף בירושלים, נפגש השוטר עם נאשם 1 ומסר לו סך של ₪150 תמורת התיווך.

8. על פי עובדות האישום השישי נאשם 2 הורשע בכך שביום 7.12.15 בשעה 20:22 או בסמוך לכך, ברחוב אחווה בלוד (להלן: "המקום") מכר נאשם 2 בתיווכו של נאשם 1 לשוטר, סם מסוג קוקאין שהוא סם מסוכן לפי פקודת הסמים המסוכנים, במשקל של 1.5435 גרם נטו (להלן: "הסם") וזאת מבלי שהדבר הותר לו בפקודה או בתקנות לפיה וללא רישיון מאת המנהל.

נאשם 1 מסר לשוטר את מספר הנייד של נאשם 2 בתמורה לתשלום דמי תיווך עבור העסקה. לאחר תיאום טלפוני הגיע השוטר למקום, נאשם 2 יצא מבניין במקום, עמד בסמוך לרכב, הוציא מכיסו שקית ובתוכה הסם והעביר אותו לידי השוטר. לאחר מכן, העביר השוטר לנאשם 2 סך של ₪2,800 תמורת הסם. בהמשך, התקשר נאשם 1 לשוטר וביקש ממנו תשלום עבור התיווך וביום 9.12.15 בשעה 17:30 לערך, בשכונת ארמון הנציב בירושלים, נפגשו השוטר ונאשם 1 והשוטר מסר לנאשם 1 סך של ₪140 תמורת התיווך.

9. בהתאם להסדר הטיעון אישום 7 נמחק מכתב האישום המתוקן.

10. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

טענות הצדדים

11. ב"כ המאשימה הדגיש את נסיבות ביצוע העבירה ובהם ריבוי העבירות, וציין כי מדובר בשישה אירועים, אשר מתוכם חמישה אירועים בהם היה הנאשם מעורב בסחר בסמים. האירועים התרחשו תוך תקופה קצרה, מחודש פברואר 2015 ועד חודש דצמבר 2015. עוד הדגיש את סוג הסם, קוקאין, שהוא סם "קשה", את התמורה שהנאשם קיבל בכל אחד מהאישומים ואת כמויות הסם, שבכל האישומים הם הרבה מעבר לכמות שנקבעה כחזקה לשימוש עצמי. כן ציין את העובדה כי העבירות בוצעו יחד עם מתווך.

12. ב"כ המאשימה ביקש לתת דגש לערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה קרי הפגיעה בחברה, הגנה על שלום ובריאות הציבור. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

13. ב"כ המאשימה טען כי בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם בכל אישום של סחר בסמים, נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר, ובאישום של קשירת קשר לביצוע פשע הוא נע בין 6 ל-14 חודשי מאסר.

14. אשר לעונש המתאים, טען ב"כ המאשימה כי יש לשקול מחד את עברו הפלילי של הנאשם אשר צבר לחובתו שלוש הרשעות קודמות, אשר בגינן ריצה עונשי מאסר, כך שאין מדובר במי שזו הסתבכותו הראשונה בפלילים, ומאידך יש לשקול את הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ועל כן עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש נפרד בשל כל אירוע, ולהטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם בכל אישום ולגזור את העונשים במצטבר זה לזה, וזאת לצד מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי, וקנס.

15. ב"כ הנאשם טענו כי רוב האישומים נעשו בתקופה קצרה מאוד, מחודש פברואר עד חודש מרץ, ורק האישום החמישי בחודש אפריל והשישי בחודש דצמבר. לדידו, מדובר באותו סוחר שהיה קשור רק לסוכן אחד ולא לאנשים נוספים, ועל כן יש לראות את ארבעת האישומים הראשונים בחודשים פברואר מרץ,

כאירוע אחד. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו וטען כי הפסיקה מלמדת כי מתחם העונש ההולם מעשיו אלו נע בין 5 ל- 15 חודשי מאסר.

16. ב"כ הנאשם ציינו את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אביו של אשתו נרצח ואחיו של הנאשם נפגע מירי בצווארו, והוא נותר משותק כתוצאה כך (ר' נ/2) והנאשם מסייע לו. הנאשם נשוי ואב לשני ילדים שהוא אמון על פרנסתם, ובנו בכורו הוא ילד מחונן שייצג את המדינה בתחרות בינלאומית וזכה במקום השלישי.

17. עוד הוסיפו ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה במעשיו, חש חרטה כנה וחסך זמן שיפוטי יקר. עברו הפלילי איננו מכביד ואיננו רלוונטי לעבירות מושא אישום זה, כאשר את העבירה האחרונה ביצע הנאשם בשנת 2007 ובגינה נגזרו עליו עשרה חודשי מאסר. מאותה העת לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות.

18. עוד ציינו ב"כ הנאשם, כי הנאשם שוהה במעצר במשך תקופה ארוכה, ובמסגרת מעצרו שימש תומך לעצורי השגחה הנמצאים במעקב פסיכיאטרי (ר' נ/1). לפיכך עתרו להסתפק בימי מעצרו מיום 21.12.15.

19. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מבין את הטעות שעשה, מתחרט ומצטער בגינה, ומבטיח להיות בן אדם אחר לאחר שחרורו.

מתחם העונש ההולם

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע תחילה, האם עסקינן באירוע אחד או במספר אירועים. בית משפט העליון דן בשאלה האמורה והדעות היו חלוקות ביחס לשאלה זו. "מבחן הקשר ההדוק" אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסיקה שבעקבותיו (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14), ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14), ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15) ורע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15)) ואף לאחורונה בע"פ 1261/15 מד"י נ' יוסף דלאל (מיום 3/9/15), שם קבע כב' השופט סולברג בפסקה 22 מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק.

**"כדילעמודעלעווצמתהקשרשבין העבירות שמוהעלבייתהמשפטלעמודעלנסיבותיהעו
בדתיותשל העניין שלפניו,
ולבחון אם יש בהן כדילהצביעעל קשרהדוקבין העבירות. נסיבותעובדתיותאלהמהוות
"מבחינעזר" לקביעתעווצמתהקשר. במסגרתזוניתן לבחון, למשל, האםביצועןשל העביר
ותמאופיינתכנון;
האםניתן להצביעעלשיטתיותבביצועהעבירות; האםהעבירותהתרחשו בסמיכותשלזמן
אומקום; האםביצועהשלעבירהאחתנועדלאפשראתביצועהשלעבירהאחרתאואת
ההימלטותלאחרביצועה, וכיצאבאלונסיבותעובדתיות. קיומהשלנסיבהאחתאויותרמנ
סיבותאלו(ואיןזורשימהסגורה) עשוילהעידעלקשרהדוקבין העבירותהשונות, המלמדכ
יבאירועאחדעסקינן. בבחינתהנסיבותהעובדתיות, מןההכרחלבייתהמשפטלהעמידלנג
דעיניואתהשאלהאםהשקפהעל העבירותתכלמהאירועיםתהאמלאכותית, באופןשי
גרעממהותהעניין בכללותו, אושלאישקףאתסיפורהמעשההווייתו."**

עמוד 4

21. בע"פ 8107/13 **שלמה (סמי) כהן נ' מדינת ישראל** (מיום 17.1.16) חזר בית המשפט העליון על ההבחנה בין עבירה מרובת-פריטים לבין ייחוס עבירה נפרדת בגין כל פריט והדגיש את חשיבותה, תחת העיקרון של האינטרס החברתי המוגן בעבירה. בית המשפט העליון הפנה לקביעה שנקבעה בע"פ 816/10 **גולד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (3.9.2012):

"המבחן העיקרי להחלת הדוקטרינה של עבירה רבת פריטים, כפי שנקבע בהלכת משולם, הינו האם המעשים (הפריטים) הינם חלק מתוכנית עבריינית אחת. כמו כן, נקבעו מספר שיקולים אשר ינחו את בתי המשפט בבואם להחיל את הדוקטרינה: הראשון הינו אופן ביצוע הפריטים, קרי עד כמה דרך הפעולה של הנאשם דומה בכל אחד מן הפריטים [...] שיקול שני הינו משך הזמן שחלף בין פריט לפריט (עניין משולם, בעמ' 188). דוקטרינת העבירה רבת הפריטים תחול רק מקום בו פרקי הזמן בין הפריטים אינם גבוהים. שיקול נוסף נוגע לאינטרס המוגן בעבירה. בעניין משולם נקבע, כי כאשר מדובר בעבירות נגד גופו של אדם, מחייבת מדיניות משפטית ראויה לראות בפגיעה בכל נפגע ונפגע עבירה בפני עצמה, על מנת לתת ביטוי לחומרת הפגיעה בכל אדם (שם, בעמ' 185). מכאן, שעבירה רבת פריטים רלוונטית בעיקר לעבירות רכוש לסוגיהן. אף בעבירות רכוש ניתן משקל להיקף הנזק שגרמה ההתנהגות העבריינית. ככל שכל אחד מהפריטים גרם נזק משמעותי, ולקורבנות שונים, תקטן הנטייה להכיר בעבירה כעבירה רבת פריטים."

22. מצאתי כי במקרה שלפני, היות ומדובר ברצף אירועים שהתרחשו בתקופה של כחודש וחצי, ולאחר כשמונה חודשים התרחש אירוע נוסף, בנסיבות דומות, באותם מעורבים, והאינטרס החברתי המוגן הוא זהה, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

23. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

24. הערך החברתי שנפגע מביצוע המעשים הוא פגיעה בשלום הציבור ובסדר הציבורי, שכן להפצת הסם השלכות חברתיות וכלכליות. עסקינן בעבירות המגבירות פשיעה ויוצרות מעגלי עבריינות בתחום הרכוש הסמים והאלימות.

25. בע"פ 6747/11 **מדינת ישראל נ' מערוף אבו ריקי** ([טרם פורסם] מיום 3.1.13) חזר בית משפט העליון והדגיש את החומרה הטמונה בעבירות הקשורות בסמים והנזק הרב אשר הן גורמות לחברה. בית המשפט העליון הפנה להלכה שנקבעה בע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], (22.6.2010):

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים,

**ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות
והסחר בסמים..."**

**(שם, בפיסקה 10, וראו גם, ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו),
24.7.2011); ע"פ 5765/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 5.6.2011;
ע"פ 3570/09 אבו עמרה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 3.5.2010).**

26. עמדת בית המשפט העליון וכן העובדה שהמחוקק קבע לצד עבירת סחר בסמים עונש מאסר מקסימלי של 20 שנה, מלמד על כך שמדובר בערך חברתי ממעלה ראשונה. במקרה שלפני כתב האישום הוגש לבית משפט השלום, ועל כן העונש הקבוע לצד כל אחת מעבירות בהן הורשע הנאשם הוא עד 7 שנות מאסר ועד 5 שנות מאסר בעבירת קשירת הקשר.

27. סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין. בענייננו מדובר בשש עסקאות סמים, כאשר בחמישה אישומים מדובר בסחר בסם מסוג קוקאין ובאישום אחד מדובר בקשירת קשר לביצוע סחר בסם מסוג קוקאין. בעסקה הראשונה מדובר בכמות כוללת של 1.2496 גרם נטו בתמורה לסכום של 1200 ₪, בעסקה השנייה מדובר בכמות כוללת של 2.2594 גרם נטו בתמורה לסכום של 2000 ₪, בעסקה השלישית מדובר בכמות כוללת של 1.2101 גרם נטו בתמורה לסכום של 1600 ₪, בעסקה הרביעית מדובר בכמות כוללת של 2.1355 גרם נטו בתמורה לסכום של 2300 ₪, בעסקה החמישית מדובר בכמות כוללת של 2.0573 גרם נטו בתמורה לסכום של 2000 ₪ ובעסקה השישית מדובר בכמות כוללת של 1.5435 גרם נטו בתמורה לסכום של 2800 ₪. מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם מכר כמויות אלה בתמורה לבצע כסף, בסכומים גבוהים, תוך זמן קצר מרגע הדרישה, דבר המלמד על נגישותו הגבוהה לסמים. יש לציין כי אין מדובר במקרה סחר אקראי, אלא מתוכנן, שהרי מעובדות כתב האישום עולה כי העסקאות נעשו בעקבות תאום טלפוני קודם לביצוע עסקאות הסמים וקביעת מקום מפגש. כן יש לשקול לחומרא את סוג הסם אותו סיפק הנאשם, אשר נחשב מה"קשים".

28. אשר לענישה הנוהגת ברע"פ 7681/13 דקה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21/1/14), בית המשפט העליון דחה ערעור, בגלגול שני של נאשם, על חומרת העונש אשר הוטל עליו, ואשר כלל עונש מאסר בפועל של 10 חודשים בגין שתי עסקאות של סחר בסם מסוג הרואין, האחת במשקל 1.33 ג' נטו, והשנייה במשקל 1.48 ג' נטו. ברע"פ 2122/13 דבש נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 9/5/13), נדחה ערעור בגלגול שני של נאשם על חומרת העונש אשר הוטל עליו בגין שתי עסקאות של סחר בסם מסוג קוקאין, האחת במשקל של 2.47 ג' נטו, והשנייה במשקל של 3.95 ג' נטו. בגין עבירות אלו הוטלו על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחת מהעבירות. עוד ראה ת"פ 4956-02-14 שם הטלתי על הנאשם 22 חודשי מאסר בגין סחר ב-4 מועדים שונים בסם מסוג הרואין וכן בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

29. בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין כל האישומים יחדיו נע בין 20 חודשי מאסר לבין 50 חודשי מאסר.

העונש המתאים

30. לקולא שקלתי את גילו של הנאשם, נסיבותיו המשפחתיות הלא-פשוטות (רצח חמו וטיפול באחיו המשותק כתוצאה מירי), את הפגיעה בבני משפחתו כתוצאה ממאסרו, את לקיחת האחריות של הנאשם למעשי והחיסכון בזמן שיפוטי, את התקופה המשמעותית שחלפה מאז מאסרו האחרון בשנת 2007, בה לא ביצע עבירות נוספות ואת העובדה כי לא הורשע בעבירות נוספות בתחום הסמים. עוד התחשבתי בכך שהנאשם שהה במעצר לתקופה ממושכת, וידוע שתנאי מעצר קשים מתנאי מאסר וכן שקלתי את תפקודו החיובי בעת מעצרו.

31. לחומרה שקלתי את הצורך בהרתעת הנאשם נוכח ריבוי העבירות, החזרה על המעשים במועדים שונים, עובדה המלמדת על כך כי אין מדובר באירוע חד פעמי, עברו המשמעותי של הנאשם אשר צבר לחובתו 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכישה והחזקת נשק, נהיגת רכב מנועי ללא רישיון והוא אף ריצה בעבר שני עונשי מאסר.

32. עוד שקלתי לחומרה כי בעבירות מסוג זה, יש להתחשב בצורך בהרתעת הרבים. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון על הצורך במלחמה בתופעה ובמיגורה, תוך הטלת עונשים מרתיעים. ברע"פ 6373/06 מדינת ישראל נגד עווד אלנשמי (ניתן ביום 6/9/06), נקבע כי:

"כאשר בעבירות סמים עסקיני,

לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת וכחברה להיאבק בנגעה סמים. פן

חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבחרים לעסוק בסחר

בסמים."

שאלת חילוט הרכב

33. עם הגשת כתב האישום הודיעה המאשימה כי תעתור לחילוט רכב מסוג אאודי מ.ר. 5255273 (להלן: "הרכב") אשר, לפי הנטען, הוא רכוש שהושג כתוצאה מביצוע עבירות של סחר בסמים. הכל בהתאם לסעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים.

34. טרם הטיעונים לעונש, הוכרז הנאשם כ"סוחר סמים", בהסכמת הצדדים על פי סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים.

35. כפועל יוצא ובמסגרת הטיעון לעונש, ב"כ המאשימה עתר להורות על חילוט הרכב. ב"כ המאשימה טען כי עסקיני ברכב יקר שלנאשם לא היה כל הסבר סביר והגיוני כיצד יכול היה לממן את רכישתו, והוא אף לא הציג כל מסמך המלמד על כך. ב"כ המאשימה ציין כי הרכב אומנם רשום על שם אשת הנאשם, גב' סמח ג'ירי (להלן: "גב' ג'ירי"), אך מדובר על רישום פורמלי בלבד וכי הנאשם הוא זה אשר השתמש בפועל ברכב ורכש אותו.

36. כמו כן ציין ב"כ המאשימה כי אין מדובר ברכב משפחתי, אלא ברכב יוקרה, ששווי רב ומעיד על הרווחים הנאים שצבר הנאשם כתוצאה מביצוע עבירות. על כן עתר ב"כ המאשימה להורות על חילוט הרכב.

37. ב"כ הנאשם התנגד לחילוט הרכב. הנאשם המציא לבית המשפט מטעמו ראיות לעניין הבעלות ברכב.

לטענתו מקור מימון הרכב הייתה הירושה שקיבלה אשתו של הנאשם, מאביה ואין הרכב שייך לו, אלא לאשתו ועל כן הוא רשום על שמה. עוד טען כי הרכב נועד לשימוש המשפחה ונקנה כחוק מכספי ירושה ולא מרווחי עסקאות הסמים והפנה למסמכים **נ/3, נ/4, נ/5**. ב"כ הנאשם טען שאין מקום להורות על חילוט הרכב המשפחתי השייך לאשתו של הנאשם.

38. בקשת החילוט נסמכת על הוראת סעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים הקובע כדלקמן:

"הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך."

39. כאמור בסעיף 36א(א) לפקודת הסמים המסוכנים לעיל, החילוט מותנה בקיומם של שני תנאים מצטברים: האחד הרשעה בעבירה של עסקת סמים, לאחר הכרזה על הנאשם כסוחר סמים במסגרת הכרעת הדין, או בעקבות הרשעה בעסקת סמים, ללא הכרזה. והשני התקיימות אחת משתי עילות חילוט, שימוש ברכוש כאמצעי לביצוע העבירה, או השגת הרכוש כתוצאה מן העבירה. בענייננו, המדינה מתבססת על עילת החילוט בהתאם לסעיף 36א(א)(2) לפקודת הסמים המסוכנים.

40. ובסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים, הדין במי שהוכרז כסוחר סמים, נקבע:

"בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט."

41. בהקשר זה קובע סעיף 31(6)א לפקודת הסמים המסוכנים חזקה ביחס לאופיו והיקפו של רכוש שהושג על ידי סוחר סמים בעסקת סמים, כדלקמן:

"קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב

האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון יראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א)."

42. יודגש כי החילוט אינו עונש, ותכליתו היא הרתעתית. כלי שמטרתו היא לפגוע בתמריץ העיקרי שיש לעבריין בביצוע עבירה - כדאיות ביצוע העבירה (ע"פ 4496/04 מחג'נה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 11.9.05). תכלית נוספת, הינה בעלת אופי קנייני, "הוצאת בלעו של גזלן מפיו", (ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, פ"ד נב (2) (385, 410 (1998)).

43. תחולת החזקה היא רחבה, ונועדה לסכל הברחות רכוש, ולהבטיח פגיעה כלכלית בסוחר סמים בקשר לעיסוקם. משהוכרז הנאשם כסוחר סמים מתייתרת למעשה השאלה בדבר השימוש ברכוש לצורך ביצוע העבירה או השגת הרכוש כתוצאה מביצועה, לאור החזקה הקובעת כי יש לראות בכל רכושו של סוחר הסמים ככזה שהושג כתוצאה מביצוע עבירה. על כן הטיל המחוקק על מי שהורשע בסחר בסמים - את הנטל להוכיח, כי רכוש שנתפס אצלו (וכן אצל בן זוגו וילדיו) אינו רכוש שהושג באמצעות סחר בסמים והאמצעים למימונו ולהשגתו היו חוקיים ולא מכספי סמים, ואין די בטענה ג' דא אלא נדרשת הנחת תשתית ראייתית ממשית.

44. אשר לרכוש המצוי בחזקת הנאשם ואינו רשום על שמו, נקבעה חזקה כי הרכוש שייך לנאשם אלא אם הנאשם יוכיח שהרכוש שייך לאחר, וגם בהקשר זה נטל ההוכחה הוא במאזן ההסתברויות ונדרשת הנחת תשתית ראייתית.

45. כאמור, במקרה שלפני, הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סחר סמים וקשירת קשר לביצוע פשע, ומעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם הפיק רווח מעסקאות הסמים ונקבע כי הוא "סוחר סמים". המאשימה הודיעה בכתב האישום מיום 24.12.15 כי היא תבקש לחלט את הרכב בהתאם לפקודת הסמים המסוכנים וב"כ הנאשם טען כי על פי המרשם הרכב שייך לאשתו של הנאשם, ולפיכך לא ניתן להורות על חילוטו.

46. גב' ג'רירי, אשתו של הנאשם, סיפרה בהודעתה במשטרה מיום 21.12.15 כי היא עובדת כמאפרת פעמיים או שלוש בשבוע אצל ירין שחף, מעת שסיימה את לימודיה לפני כשבע שנים. במשך שנתיים היא משתכרת בעבודה זו בסכום של ₪ 2500 לחודש. עוד מסרה בהודעתה כי לנאשם יש עסק לטבק ונרגילות בבת ים במשך שנה והוא אף שותף של גיסה סאמר בעסק לטבק ונרגילות בלוד במשך שלוש שנים (ר' הודעתה מיום 21.12.15, ש' 14-38).

הנאשם בהודעתו מיום 21.12.15 מסר כי עבד בעולם המטבחים בלוד במשך שנה ופוטר לפני כחודש ימים. השכר שהרוויח בחודש היה למעלה מ-3,000 ש"ח. בחודש האחרון החל לעבוד עם אחיו בעסק הנרגילות שלו בעיר. לשאלת החוקר אם קיבל מאחיו משכורת על עבודתו הוא השיב "הוא נותן לי לפעמים כסף ככה, לא משכורת. עד שאני אמצא משהו יותר טוב" (ר' הודעת הנאשם מיום 21.12.15, ש' 98-99). הנאשם הכחיש כי הוא מקבל קצבת אבטחת הכנסה והכחיש כי יש לו מקורות הכנסה נוספים, אלא מסר שלפעמים קיבל מאשתו כמה שקלים (ר' הודעתו מיום 21.12.15, ש' 100-103).

אציין, כי לגב' ג'רירי ולנאשם שתי בנות, ובהתאם להודעתה סכום ההוצאות החודשיות השוטפות שלהם עומד על

סך 4,000 ₪ (ר' הודעתה מיום 21.12.15, ש' 102-104).

47. נראה תמוה בעיני, כי על אף סכום ההוצאות הגבוה שיש לנאשם ואשתו מידי חודש בחודשו, אל מול השכר הדל שהם מרוויחים כתוצאה מעבודתם, הם עדיין משקיעים את "כספם" ברכישת רכב מפואר.

48. זאת ועוד, לשאלת החוקר המשטרתי מדוע גב' ג'רירי לא מפקידה את כספי הירושה שקיבלה בתוכנית השקעה בבנק, היא השיבה: **"אם אני אשים את הכסף בחשבון בבנק יש אפשרות שיקרה קטע כמו עכשיו עם סמי, והמדינה תיקח את הכסף"**, תשובה זו מעוררת תמיהה, מדוע גב' ג'רירי חשבה כי דבר כגון זה יכול להתרחש? ולאחר מכן כאשר החוקר השיב כי אינו מבין את תשובתה, היא שינתה גרסתה והסבירה: **"לא יודעת. פעם לפני חצי שנה הלכתי לבנק לאומי בלוד כדי לפתוח חשבון בנק, ואמרו לי להביא אישורים וזה וזה, והתעצלתי"** (ר' הודעתה מיום 21.12.15, ש' 112-117)

49. הנאשם ואשתו לא הציגו לפני תלושי שכר, מהם ניתן ללמוד כי הם השתכרו בשנים האחרונות שכר סביר, באופן המאפשר להם לרכוש ולהחזיק ברכב שבנדון.

50. גב' ג'רירי ציינה בהודעתה כי אין בבעלותו של הנאשם רכבים. את הרכב היא רכשה מהכסף שקיבלה בירושה מאביה. כאשר סכום הירושה היה ₪300,000. אחיה טארק (להלן: **"טארק"**) רכש עבורה את הרכב ממגרש מכוניות ליד חיפה תמורת השארת רכבה הקודם מסוג מרצדס בצבע שחור, ותוספת תשלום של 10,000 ₪. לדבריה, הנאשם הצטרף לטארק ברכישת הרכב משום שאחיה לא יכול לנהוג כי הוא בפסילת רישיון (ר' הודעתה מיום 21.12.15, ש' 45-59).

51. הודעתו של טארק עומדת בסתירה לדבריה של גב' ג'רירי, לדבריו, הוא החליף את המרצדס השחורה שהייתה בבעלותה של גב' ג'רירי ברכב והוסיף 55,000 ₪ מכספי הירושה של אביו אותם הוא מחזיק עבור אחותו, הגב' ג'רירי (ר' הודעתו מיום 21.12.15, ש' 26-30).

52. לשאלת החוקר את גב' ג'רירי כי מביקה שנעשתה עם מגרש המכוניות עולה כי הנאשם ביצע את העסקה של רכישת הרכב בתמורה למרצדס השחורה והוסיף 50,000 ₪ במזומן ולא 10,000 ₪ כפי שמסרה גב' ג'רירי בהודעתה היא השיבה: **"אני לא יודעת. מה שאני יודעת אח שלי הלך ועשה את העסקה איתם. אולי אח שלי משקר לי בסכום כי הוא יודע שאני אתעצבן אם אני אשמע סכום כזה"** (ר' הודעתה מיום 21.12.15, ש' 144-151).

53. גם הנאשם בהודעתו מיום 21.12.15 מסר כי הרכב אינו בבעלותו, אלא בבעלות אשתו. לדבריו, הפעם היחידה בה נהג ברכב היה כאשר טארק קנה את הרכב והוא חתם על התצהיר נוכח העובדה כי רישונו של טארק היה בפסילה, והוא לא יכול היה לנהוג ברכב, ועל כן הנאשם נהג עבורו. לדבריו, טארק שילם במזומן על הרכב (ר' הודעת הנאשם מיום 21.12.15, ש' 129-149). לדבריו של טארק בהודעתו מיום 21.12.15, החוזה שנכרת עם בעל מגרש המכוניות "אמינות רכב", נכרת מולו למרות שבתצהיר נרשם שהחוזה נכרת מול הנאשם. הוא הסביר זאת בכך שאין לו רישיון נהיגה כי הוא בפסילה ובעל מגרש המכוניות יכול לעשות תצהיר רק אל מול מי שיש לו רישיון נהיגה, ומכיוון שהנאשם היה אתו בעת רכישת הרכב, התצהיר נכרת לפניו (ר' הודעתו מיום 21.12.15, ש' 18-23).

54. לעומת זאת, מהודעתו של מג'ד אסדי (להלן: **"מר מג'ד"**), המשמש בתפקיד מנהל מגרש רכב בשם

"אמינות רכב בע"מ", מיום 23.12.15, עלתה גרסה אחרת, לפיה ביום 27.11.15 הגיעו אליו למגרש הנאשם וטארק וסיכמו בניהם כי הם ירכשו את הרכב בתמורה לרכב מסוג מרצדס שנת 2013 ו- 60,000 ₪ במזומן (ר' הודעתו של מר מג'ד מיום 23.12.15, ש' 9-1). עוד הוסיף בהודעתו כי טארק התקשר אליו וביקש ממנו חוזה על מנת שיראה אותו לאחותו שהרכב רשום על שמה "**טארק רצה סתם נייר לקשקש שהיא סמח קנתה ממך אותו. וטארק גם ביקש להוסיף את השם שלו בחוזה. אני צילמתי חוזה סתם ונתתי לבחורים שהגיעו למשרד**" (ר' הודעתו של מר מג'ד מיום 23.12.15, ש' 17-13) ובהמשך מסר שוב לחוקר "**אני רוצה לספר לך המסמך המקורי והאמיתי זה ההסכם בין חברת ר.מ אמינות הרכב בע"מ ובין סמי ג'ירי מספר חוזה 024. ואילו חוזה מספר 036 זה סתם חוזה לא תקף וזה חוזה שביקש טארק שאני יירשום על שם אחותו ככה הוא רצה וגם ביקש שאני אוסיף את השם שלו לייתר ביטחון שהכל בסדר**" (ר' הודעתו של מר מג'ד מיום 23.12.15, ש' 48-43).

55. לשאלת החוקר את מר מג'ד מדוע ביום 27.11.15 כאשר הנאשם רכש את הרכב הוא לא ביקש שההסכם יהיה על שם אשתו סמח או על שמו של טארק שהיה במקום עם הנאשם, הוא השיב "**כי בסופו של דבר סמי הוציא את הכסף ושילם אז על האוטו של סמי**" (ר' הודעתו של מר מג'ד מיום 23.12.15, ש' 54-56)

56. לשאלת החוקר את הנאשם כי מבדיקה עם מגרש המכונות "אמינות רכב" עלה כי הנאשם רכש את הרכב, לאחר שמכר להם את המרצדס השחורה הוא השיב "**אמרתי לך שאני הלכתי עם אח שלה הוא עשה הכל. אני בסך הכל נהגתי בדרך חזרה. יש בעיות ביני לבין אשתי והיא לא רוצה שאני אנהג באוטו שלה כרגע**" (ר' הודעת הנאשם מיום 21.12.15, ש' 153-150)

57. לא זו אף זו, ב"כ המאשימה הציג לפני את המסמכים הבאים: הצהרה מיום 27.11.15 עם חתימה של הנאשם, תצלום ת.ז של הנאשם ורישיון נהיגה, כן הסכם מספר 24 בין הנאשם אל מול חברת ר.מ אמינות הרכב בע"מ ושני מסמכים של העברת בעלות רכב המרצדס השחורה. עוד אציין כי מר מג'ד זיהה את הנאשם כמי שרכש את הרכב וזיהה את התמונה של טארק אשר לדבריו היה עם הנאשם עת שרכש את הרכב.

58. יתרה מזו, גם ממזכר מיום 16.12.15 מאת משולם אהרון עולה תמונה דומה. במזכר נרשם כי משיחה עם איש המכירות **מר מג'ד** מחברת ר.מ אמינות הרכב בע"מ, הנאשם הגיע ביום 27.11.15 והעביר למגרש המכונות רכב מסוג מרצדס מס' 92-445-75 ובתמורה קיבל רכב מסוג האוודי מספר 52-552-73 והוסיף 50,000 ₪ במזומן.

59. מכאן שמהודעות הנאשם, אשתו, מר מג'ד וכן מהמסמכים הכתובים שהגיש לעיוני בא-כוח המאשימה טרם הדיון, עולה כי הרכב הנדון נרכש ביום 27.11.15. בתחילה, נרשם הרכב על-שם הנאשם, ולאחר תחבולה על שמה של אשתו.

60. גב' ג'ירי ציינה בהודעתה כי גם את עסקת הרכישה של הרכב מסוג מרצדס שחורה ביצע אחיה טארק בתמורה ל- 190,000 ₪ מאדם מראשון לציון לפני כשנה וחצי. קודם לרכב המרצדס השחורה היה בבעלותה רכב מסוג מרצדס לבנה שנת 2003. לפני כן, היה לה רכב מסוג X6 BMW אותו קנתה ב-2010 ב- 160,000 ₪ ובשאר כספי הירושה השתמשה לשיפוצים בביתה (ר' הודעתה מיום 21.12.15, ש' 160,000 ₪)

60-98). גב' ג'ירי הכחישה כל קשר של הנאשם לקניית המרצדס השחורה מבחור בראשון לציון בסכום של 190,000 ₪, אלא מסרה שאחיה טארק הוא זה אשר קנה את הרכב (ר' הודעתה מיום 21.12.15, ש' 131-134). מאידך, מהודעתו של איתי ארביב מיום 17.12.15 עולה כי היה בבעלותו רכב מסוג מרצדס מ.ס. 92-44575 שנת 2013 ומכר אותו לבחור בשם סמי בסכום של 215,000 ₪. העברת הבעלות התרחשה ברחוב גאולה בתל אביב בבנק הדואר. הנאשם אמר לו כי הוא רכש את הרכב בשביל אשתו. הוא זיהה בתמונה את האדם שקנה ממנו את רכב המרצדס השחורה כנאשם.

כאשר עומתה עם הודעתו של איתי ארביב על הפער בדבריה, היא השיבה תשובה מתחמקת "**אני לא יודעת את הסכום, וכמו שאני יודעת סמי לא היה, ואם אחי טארק שיקר לי, זו לא הבעיה שלי**" (ר' הודעתה מיום 21.12.15, ש' 135-137). עולה מהאמור כי גב' ג'ירי לא ידעה בכמה כסף נקנה הרכב מסוג מרצדס השחורה, עובדה זו תמוהה, שכן מי שרכש רכב ושילם עבורו סכום נכבד, צריך היה לדעת את הסכום ששילם תמורתו.

61. גם טארק בהודעתו מיום 21.12.15, בניגוד לדברים שעלו מהודעתה של גב' ג'ירי כאמור, ציין כי איננו יודע כיצד המרצדס השחורה נרכשה "**כי לא אני קניתי את זה. משהו שלא קניתי אני לא יודע**" (ר' הודעתו מיום 21.12.15, ש' 45). על הפער בין דבריו לבין דבריה של גב' ג'ירי הוא השיב: "**סמי לא מרשה לאשתו להתערב עם אנשים, ככה זה נהוג במגזר הערבי. כשסמח קנתה את המרצדס אני דיברתי עם הבן אדם שמכר את המרצדס, אולי לזה היא התכוונה, אבל סמח הלכה ולקחה את הרכב כי זה מבחור יהודי. אנחנו כשעושים עסקה מול אדם יהודי אין בעיה לשלוח את האישה. אבל מול ערבים רק הגברים עושים**" ולאחר מכן "**אני דיברתי עם היהודי, וסגרתי הכל, סמח הלכה וראתה את האוטו. אני סגרתי את הפרטים. אני הלכתי ליהודי ושילמתי לו את הכסף ביד**" (ר' הודעתו של טארק מיום 21.12.15, ש' 88-94).

62. סתירה נוספת בין דבריה של גב' ג'ירי לדבריו של טארק, עלתה מכך שגב' ג'ירי מסרה בהודעתה כי טארק הוא זה אשר רכש בעבורה את המרצדס הלבנה ונכח בקניה של רכב ה.ב.מ.ו (ר' הודעתה מיום 31.12.15, ש' 13-24), לעומת זאת הוא מסר כי לא היה קשור לקנייה של המרצדס הלבנה וה.ב.מ.ו אשר היו בבעלותה של גב' ג'ירי לפני כן (ר' הודעתו מיום 21.12.15, ש' 46-49).

63. על הפער בין הדברים השיב טארק בהודעתו מיום 21.12.15 כך: "**אני אסביר לך, כשאחותי אומרת שאני מעורב בכל העסקה היא מתכוונת שזה על הכסף שאני משלם מכספי הירושה, ומספיק שאני מדבר עם בן אדם שיחה אחת, אני מעורב בעסקה**" (ר' הודעתו של טארק מיום 21.12.15, ש' 125-128)

64. הגם שעולה ממסמכים נ/3-נ/5 כי גב' ג'ירי ירשה סך של 300,000 ₪ מאביה בשנת 2010, יחד עם זאת החוזה הראשוני נכרת עם הנאשם ולאחר מכן נכרת חוזה נוסף שהוא למעשה מזויף, עובדה שלעצמה מלמדת על חוסר האמינות של הנאשם ומשפחתו. לכך מצטרפות הגרסאות השונות של הנאשם, אשתו ואחיה וכן הסתירות בגרסאות עצמן. כמו כן הוגש צו ירושה שממנו לא ניתן ללמוד על היקף הירושה. הסכום של 300,000 ₪ עולה רק מתצהירי הגב' ג'ירי ואמה שלא ניתן לסמוך על עדותן נוכח עיתוי הגשת התצהירים זמן רב לאחר שנדרשו בבית המשפט וכן לא ניתן לסמוך עליהן נוכח חוסר המהימנות של גב' ג'ירי כפי שעלתה בגרסאותיה השונות ומזויף מסמך רכישת הרכב, כך שלא הוכח שסכום זה התקבל לידי

הגב' ג'ירי ובוודאי שלא הוכח כי הוא שימש לקניית הרכב.

65. לעניין כלי הרכב החזקה קובעת כי יש לראות את הרכב כרכוש. ברי כי רישום הרכב על שם אדם אחר אינו מלמד בהכרח על הבעלות בו. כך גם בעניינינו, עצם רישום כלי הרכב על שם אשת הנאשם אינו בבחינת ראיה לכך שכלי רכב זה שייך לה וכי היא זו שעושה שימוש ברכב בפועל. הראיות שהוצגו לפני מלמדות על שימוש של הנאשם בכלי הרכב, ועל כך שהוא זה שקיבל את הרכב בכסף שנתקבל מביצוע עבירות הסמים. נקודת המוצא שלנו הינה כי על פי סעיף 31(6) לפקודת הסמים ניתן לחלט הרכב מכוח החזקה הקבועה בחוק, גם אם היה מדובר ברכוש של בת זוגו של הנאשם. הגב' ג'ירי מסרה במשטרה גרסאות שונות שלא נתיישבו זו עם זו, ועם גרסתו של טארק והנאשם. כן גרסתו של הנאשם לא התיישבה גם עם גרסתו של מר מג'ד. כמו כן, בהעדר הוכחה לגבי הסכום המדויק שבו נרכש הרכב, ובהעדר ראיות בדבר אמצעי המימון חוקיים, לא הניח הנאשם את התשתית הנדרשת להוכיח כי הרכב נרכש שלא מכספי סמים.

הכרעה

66. בהתחשב בכך שלא עלה בידי ההגנה להצביע על מקור מימון חוקי לרכב, ונוכח העובדה כי רכב זה נרכש על ידי הנאשם, לא עלה בידיו של הנאשם להרים נטל ההוכחה להוכיח כי הרכב לא נרכש ברווחי הסחר בסמים. מאחר הנאשם לא הפריך את החזקה הקבועה בחוק, וחזקה זו עומדת במלוא תוקפה, יש לראות את הרכב כרכוש של הנאשם שהושג בעבירה של עסקת סמים, ועל כן ניתן לחלט אותו לטובת אוצר המדינה (סעיף 31(6)(א) לפקודת הסמים המסוכנים) וכך אני מורה, שכן לא מצאתי נימוקים מיוחדים המצדיקים לחרוג מהכלל לפיו יש להורות על החילוט.

67. אשר לעונש המתאים, כאשר אני שוקלת את הנסיבות לחומרה ולקולא ובשים לב מחד לכך שבית המשפט העליון קבע כי בעבירות של סחר בסמים יש לתת משקל בכורה לשיקולי גמול והרתעה, ומאידך בהתחשב בנסיבות חייו של הנאשם, בלקיחת האחריות ובחיסכון בזמן שיפוטי, החלטתי שלא למצות עמו את הדין ולהטיל עליו עונש ברף האמצעי של המתחם.

68. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

- א. 27 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, 21.12.15.
- ב. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג למשך 11 חודשים מיום שחרורו, וזאת ללא צורך בהפקדת הרישיון.
- ד. 12 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת סמים או נהיגה בפסילה.
- ה. קנס בסך ₪ 10,000 או חודשיים מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל משלושה חודשים לאחר שחרורו של הנאשם. לא ישולם תשלום במועדו או במלואו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ו. אני מורה על חילוט רכב מסוג אאודי מ.ר. 5255273.

ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי על פסק דין זה בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ו, 15 ספטמבר 2016, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.